

Johan van Dijk is gezien bij MFAC Loppersum

Zien en gezien worden, luidt het principe van Johan van Dijk. Het heeft hem als voorzitter van de MFAC Loppersum geholpen de club naar een hoger niveau te brengen. Afgelopen woensdag droeg hij na meer dan dertig jaar actief lidmaatschap de voorzittershamer over aan Henk Tabak. Er kwam een einde aan een tijdperk waarin de MKZ-crisis werd bedwongen op de Lopster grasbaan en de Noorderrondritten voor één keer werd omgedoopt in Gironingen. "We hebben maar negen leden, moest onze secretaris tot zijn spijt bekennen."

Het echtpaar Van Dijk had alvast wat historische rekwisieten klaargelegd voor de verslaggever. Het zijn twee programmaboekjes uit 1981, waaronder een van het wereldkampioenschap grasbaanrace in het Wembley-stadion. „Mike Lee was toen wereldkampioen, maar op het moment dat de wedstrijd gehouden werd, zat hij in de gevangenis wegens drugsbezit. Koningin Elizabeth van Engeland heeft er voor gezorgd dat hij twee weken eerder vrij kwam, zodat hij mee kon doen.” Een andere WK-deelnemer, Egon Müller, zorgt voor een meer recente anekdote. „Vorig jaar waren wij in Parchim in het voormalige Oost-Duitsland om daar ridders te contracteren voor de race in Loppersum. Bij een kraampje langs de baan vond ik oud DDR-speelgoed, een miniatuurmotor naar het model waar Müller op reed. Er was er nog maar één en ik heb er best veel voor betaald. Toen ik hem thuis aan de tafel wilde laten zien, deed hij het niet. Er was een veertje kapot.”

Zo kan Johan van Dijk er nog wel veel meer vertellen. Hij is meer dan dertig jaar verbonden geweest aan de Motor-, Fiets- en Automobielfclub Loppersum, waarvan de laatste twee decennia als voorzitter. In die tijd heeft hij te veel gedaan en meegemaakt om op te noemen. De 54-jarige ras-Lopster is het gezicht van de club geworden, een uithangbord. „Dat is de taak van een voorzitter, zien en gezien worden. Je moet jezelf verkopen. Als je ergens binnenkomt, moeten de mensen meteen zeggen *dat is de club uit Loppersum*.” Sinds 9 maart is hij nog slechts erelid, want op die datum trad hij officieel terug als voorzitter. „Eigenlijk wilde ik dat een aantal jaren terug al doen, maar toen hield bestuurslid van het eerste uur Flip Boven er ook mee op. Ik vond het niet verantwoord dat er tegelijkertijd twee oer-leden stopten, dus ik zei tegen Flip dat hij mocht gaan. Ik bleef nog een paar jaar op voorwaarde dat er op tijd bekend werd wie de nieuwe voorzitter zou worden.”

Korte duur

Als twaalfjarig jochie reed Van Dijk zijn eerste rondjes op een Typhoon-brommer op de sintels rond de begraafplaats aan de Tuinbouwstraat. Hoewel hij vier jaar later wedstrijden begon te rijden, was zijn carrière als coureur van korte duur. „Ik bezocht met mijn kameraad Jaap van Dijken en onze vriendinnen grasbaanraces. De toenmalige voorzitter van de motorclub Jan van Dijk gzn vond het een mooi klusje voor ons om daar reclame te gaan maken voor de races in Loppersum. We hingen overal een spandoek op en zorgden ervoor dat we zagen en gezien werden.” De preses vond het na tien jaar welletjes en zag in zijn neef een ideale opvolger. „Hij vond mij als enige geschikt om de kar te trekken. Ik kreeg wel als opdracht mee om de club naar een hoger niveau te brengen. We moesten internationale wedstrijden gaan organiseren.”

Al in 1985, een jaar na Van Dijks aantreden, was het de bedoeling dat er een internationale race gereden werd. „Toen kwamen we echter 25.000 gulden tekort, zodat het niet door kon gaan. We probeerden het in 1986 weer, maar dat werd echt een rampjaar. In juni, op de dag van de race, regende het zo hard dat het afgelast moest worden. Onze sponsors betaalden toen nog een advertentie om aan te kondigen dat we de boel uitstelden tot juli, maar ook toen verregende het evenement. Dat was een flinke strop voor de vereniging.” In 1990 beleefde de MFAC een doorbraak met een *extranationale* wedstrijd, waarin zes Nederlanders uitkwamen tegen zes Tsjechen. Twee jaar later leek het nog mooier te worden met de uitwisseling met zijspancombinaties uit Engeland. „We dachten dat we daar een heel goede contactpersoon hadden. De coureurs bleken echter kroegrijders. Ze zaten de hele nacht in het dorpscafé en werden er uitgereden door de Nederlanders. Daar hebben we veel lering uit getrokken.”

Een F

In 1980 zorgde Van Dijk er als vertegenwoordiger van zijn club in de gemeentelijke sportraad voor dat er een F werd toegevoegd aan de naam MAC Loppersum. „De heer Van Holm, een leraar lichamelijke opvoeding, zat namens Sportreal bij mij in de raad. Het leek hem leuk om op hemelvaartsdag de Noorderrondritten op de fiets te organiseren. Dat vond ik een goed idee en we vroeg het aan bij de NRTU (het tegenwoordige NFTU, rw). Het bleek dat de Toerfietsclub Winsum hetzelfde veertien dagen achter ons gedaan had, maar wij waren ze voor geweest.” De editie van 2002 beschouwt Van Dijk als het hoogtepunt tijdens zijn voorzitterschap. „Toen werd secretaris Geert Slagter gebeld met de vraag of wij de naam voor een keer wilden omdopen in Gironingen. Ik zei dat we dat koste wat kost moesten doen en vroeg of er deelnemers uit heel Europa op af kwamen. Dat gebeurde, we hadden 1500 deelnemers uit alle windstreken.”

Er werden speciale shirts in de kleuren van de Italiaanse vlag en in het roze gedrukt. Omdat het verzoek voor de eenmalige naamswijziging van de organisator van de Girostart in Groningen zelf kwam, trok het evenement veel aandacht. Zo kwam de voorzitter van de NFTU voor het eerst in zijn leven een kijkje nemen in Loppersum. „Hij vroeg aan onze secretaris hoeveel leden onze fietsclub heeft. Geert moest tot zijn spijt meedelen dat het er *negen* waren.” Dertig vrijwilligers zorgden echter voor een tevreden deelnemersveld en een onvergetelijke dag voor de voorzitter. In hetzelfde jaar organiseerde de MFAC eveneens de meest bijzondere grasbaanrace in Van Dijks herinnering. „Wij hadden toen de Europese halve finale in de zijspanklasse, alleen was toen net de MKZ-crisis in Nederland. De races in Gorredijk waren er al uit gegaan, maar wij deden er alles aan om het in Loppersum door te laten gaan in die kritieke toestand.”

Steun

Johan van Dijk was afgelopen woensdag niet de enige die het voor gezien hield. Ook zijn vrouw Hennie nam na 23 jaar afscheid van de club waarbinnen zij tal van functies bekleedde. „Ik wil haar heel erg

danken, want zonder haar steun had ik geen dertig jaar bij de MFAC kunnen zitten. We hebben er ook nog drie winkels bij, moet je je bedenken." Als de club zo'n grote rol speelde in hun huwelijk, dan rijst de vraag hoe de twee elkaar ontmoet hebben. „Op het voetbalveld. Een avond ervoor zagen we elkaar bij een muziekkuitvoering, maar bij de voetbalclub Loppersum hielden we voor het eerst elkaars hand vast. In het begin ging het wel met horten en stoten trouwens. Er waren namelijk twee Hennie van Heuvelns in Loppersum. Een van hen was streng gereformeerd, terwijl mijn vader de roodste politicus van het dorp was. Zoiets lag in die tijd nog wel moeilijk hier, maar gelukkig was dit de andere Hennie.”

Op de vraag wat voor type voorzitter hij was, antwoordt Van Dijk tijdens en na het nadenken: „Ik denk dat de MFAC Loppersum een voorzitter heeft gehad die aandacht schonk aan wat er leefde binnen de sport en die heel veel aandacht gegeven heeft aan het overleg met andere verenigingen. Ik denk dat ik de club in de kijker heb gespeeld door het zien en gezien worden. Ook heb ik goed beleid gevoerd in overleg met de andere bestuursleden. En ik heb geen vijanden in de motorsport, alleen maar vrienden. Volgens mij zijn er niet veel voorzitters die dat kunnen zeggen.”

Van Dijk gaat de voorzitters-vut niet in zonder een bedankje voor het gebaar dat de club richting hem gemaakt heeft. „Vorig jaar ben ik erelid geworden en is de bokaal voor het baanrecord bij de zijspannen naar mij vernoemd. Het is jammer dat deze in het eerste jaar niet wordt uitgereikt, want dat kan niet bij een Europese halve finale. En eigenlijk had ik nog wel zes jaar meegekund, maar ik heb vanwege een hartoperatie mijn beperkingen. Daarom zou ik het ook leuk vinden als de nieuwe voorzitter Henk Tabak mij af en toe eens belt met de vraag *hoe pak ik dit en dat aan?* Maar ja, ze hebben me natuurlijk vooral erelid gemaakt zodat ik ze altijd kan blijven adviseren, ha ha”.

Ronnie Weessies - De Eemslander - 16 maart 2005

[Terug naar archief](#)